

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 31. Sancti Christophori coloniæ devastatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

lescentem unum, nullum alium recuperavit, captivis ipsis & representatâ mercede spoliatus. Capto oppido, prædones per circumjacentes villas effusi, quoscumque potuerunt in servitutem abegere; satisque constat, ex numerosissima colonia vix quartam partem fugâ salutem quævisse. Ex hostibus in pugna, præter vulneratos, quinquaginta quinque cecidere. Finito prælio, dissimulato vulnere suorum dolore, Socii faucios ex utraque parte adjutum ivere, moribundos Sacramento expiantes, mortuosque sepelientes. Quia in re memorabile est, quod de captivis duobus domi nostræ educatis narratur, qui piis verborum affectibus, pro ut fieri ab Societatis hominibus viderant, moribundos ad ultimam luctam juvare visi sunt: stupentibus ad tantam pietatem hostibus, & adolescentularum formosissimas, ut eos ab Patrum amore averterent, offerentibus: quibus constanter repudiatis, se castè pièque ab suis Sacerdotibus educatos, ab talibus spurciis abhorreere respondebant: raro prorsus in novis hominibus in captivitate, & ætate juvenili, libidinis temperamento, pietatisque exemplo. Ab hostibus quadriduo Socii detenti sunt, ne ad alia Neophytorum oppida pergentes consilia sua præverterent. Sic JESU-Marianum oppidum ante triennium fundatum, in quo hætenus Socii sex mille & quinquaginta septem Barbaros baptizaverant, longèque plures in album Candidatorum retulerant, destructum est. Cujus reliquæ aliò translatae lugubrem recordationem usque adhuc florentissimæ quondam colonix, omnium animis, & præsertim meo (nam JESU-Marianorum per aliquot annos curam gessi, geroque) representant.

Socii omnibus optulantur.

Duorum adolescentium pietas.

Cassitas.

Numerus reductorum.

DUABUS leucis aberat Sancti Christophori oppidum ab JESU-Mariano, numerositate etiam famosum: nam quamvis non integrum biennium ab eius fundatione non intercessisset, tamen in eo Societas bis mille & trecenta capita sacro Fonte immerserat, restabantque totidem Catechumeni & infantes suo tempore immergendi: ad quos cum pervenisset fama invasionis, Augustinus Contreras, qui ibi solus curabat, multitudinem quantam maximam potuit, ad Sanctæ Annæ oppidum deducit. Vix in tuto erant, quando Mamaluci desertam coloniam invadunt, quam ut inanem vident, illico viciniam circum omnem explorant, villas depopulantur, è latebris eductis vincula injiciunt, more suo omnia hostiliter infestantes. Augustinus Contreras ad suum oppidum redire ausus, latrones adit, obsecratque, ne vellent filios in Christo abs se genitos, ceu pecora, abigere: sed, præter dicta, & duos adolescentes infimis precibus impetratos, nihil recuperavit: Mamalucis ad JESU-Mariani ruinas cum præda violenter se recipientibus.

CAPUT XXXI.
Sancti Christophori colonix devastatio.

Augustini Contreras sollicitudo.

INTERIM Romerus mille & sexcentos Neophytos, partim ex JESU-Marianis fugâ dilapsis, partim ex Sanctæ Annæ & Sancti Christophori aliisque oppidis raptim collectos, quos perditas res recuperandi desiderium, aut amitendi metus stimulabat, ad Sancti Christophori oppidum comitatur: quod etiam quadriduo, postquam eò venerant, centum & viginti Mamaluci, belli robur, cum mille & quingentis Turpiciis advolvère: qui prælio iniro, latrocinandi usu & armorum genere feroces, quamvis in primo conflictu retrocessissent, nostris tandem Neophytis, inæqualibus armis pugnantibus, potiores fuere. Igitur eorum multis in captivitatem abactis, Romerus eò unde venerat, ad Sanctæ Annæ cum gentis reliquiis, retrogreditur. Sanctæ Annæ oppidum supra ter mille capita censebat, florebatque omni genere virtutum sub Josephi Oregii curâ, qui nongenta capita, peste paulò ante invasionem grassante, Sacramento procurata sepelierat, suppleveratque vitâ functos novis accessionibus Barbarorum, magno numero ei se excolendos tradentium. Id oppidum trans Igaim etiam positum patebat prædonum injuriis, si suo loco remaneret: quare de eo retrahendo agitatum est. In his rebus dum sunt, Antonius Ruisus Sociorum Præfectus eò advolat, vocatisque in consilium vicinorum oppidorum Sociis, & Neophytorum primoribus, de summâ rei deliberat. Sententia plurimorum fuit, JESU-Marianorum & Sancti Christophori reliquias cum Sanctæ Annæ municipiis eis Igaim ad Nativitatis oppidum traducendas esse, ut fluvio, & aliarum coloniarum proximitate, numeroque se tuerentur. Postquam id magno

CAPUT XXXII.
Sanctæ Annæ incolæ oppidum suum deferunt.

Neophyti infeliciter pugnant.

Antonius Ruisus cura.